

Valutakommissionen af 1920 var der saa langt fra Enighed paa dette Punkt. Der var et meget betydeligt Mindretal, der argumenterede med delvis de samme Argumenter mod Importreguleringen, som jeg her har argumenteret med. Der var Medlemmerne Andersen, Green, Lange, Lehn-Schiøler, M. Nielsen, Nørgaard og Pitzner, som udtalte sig mod Importregulering. Der var Lillienschiold og Axel Nielsen, som fra et andet Standpunkt udtalte sig bestemt derimod. Hvad de Herrer Pinstrup og Tesdorpf angaar, erklærede de udtrykkeligt, at principalt var de ikke Venner af Importregulering; men hvis det var nødvendigt, kunde man gaa den af dem angivne Vej.

Spiritusreguleringen og den Rationering, som den har givet Anledning til, kan slet ikke nævnes i samme Aandedrag som dette. Jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa, men enhver vil indse, at Forholdet her er af en ganske særlig Beskaffenhed, det kan ikke sammenstilles dermed.

Det ærede Medlem sagde, at Erhvervsrepræsentationerne gennemgaaende havde udtalt sig for Importregulering. Ja, det gjorde nogle af dem i 1920, fordi Forholdene var saa ganske anderledes end nu. Men hvis det ærede Medlem vil vide, hvorledes Erhvervsorganisationerne nu har udtalt sig, har jeg gjort ham opmærksom paa, at de, der har udtalt sig, har udtalt sig imod, og ingen har udtalt sig for. Det ærede Medlem kan ikke skyde sig ind under, at det kun var det oprindelige Regeringsforslag, de har udtalt sig imod, da deres Udtalelser slet ikke gaar ind paa Enkeltheder med Hensyn til Forslaget, de udtaler sig ganske simpelt mod Importreguleringsprincippet, og det er jo blevet staaende ganske uforandret i de Ændringer, som det ærede Medlem har faaet gennemført.

Det ærede Medlem vilde saa finde en betydelig Trøst i dette, at de enkelte Varer kunde ikke blive importreguleret undtagen ved Samstemmighed mellem 3 Partier. Men det beroliger mig aldeles ikke, fordi det er min og Venstres Opfattelse, at vi ikke vil lægge Erhvervslivets Ledelse hverken i et Nævns Hænder og heller ikke i de politiske Partiers Hænder. Det er vor principielle Stilling. Derfor trøster det os ikke det mindste at se, hvorledes Magtforholdet muligvis kunde blive mellem de politiske Partier. Det er for Resten meget uberegneligt, hvorledes det vil stille sig netop i dette Spørgsmaal. Men vi vil overhovedet ikke have Sagen lagt i de politiske Partiers Hænder og heller ikke i Nævnets.

Det ærede Medlem mente, at hvad den

finansielle Vanskelighed angik, vilde vi nok til rette Tid faa Oplysning om, hvilke Kompensationer vi vilde faa for de tabte Toldindtægter. Det ærede Medlem gik altsaa ud fra, at der maatte være nogen Kompensation. Jeg er ikke saa sikker derpaa. Vi staar overfor et meget stort finansielt Problem i Øjeblikket, idet Februarloven udløber med Udgangen af Juni. Dette Udløb vil koste Staten 7—8 Mill. Kr. om Aaret, og trods det, at der er blevet stærkt interPELLeret fra de interesserede Erhvervsorganisationers Side, har man ikke kunnet faa at vide, hvorvidt Loven vil blive forelagt til Forlængelse eller ikke; heller ikke noget som helst om, hvilke Kompensationer man eventuelt vil kunne finde for Lovens Indtægt. Jeg tror heller ikke, vi vil faa noget at vide derom i denne Samling.

Hvad Ølindskrænkningerne angaar, skal jeg ikke komme ind paa dette meget store Spørgsmaal, jeg skal kun gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at hvis man gik til en meget betydelig Ølindskrænkning, vilde det have til Følge, at man kastede sit Forbrug over paa Vinen, og det ærede Medlems Udtalelser maa jo forudsætte, at saa vil vi ogsaa kunne faa en Importregulering og Rationering af Vinen. Men der er der jo, som det ærede Medlem ved, ganske særlige Hindringer i Vejen. Jeg har ikke kunnet forstaa den højtærede Statsministers Udtalelser i Udvalget anderledes, end at han og hans Udenrigsminister fuldt saa vel som den tidligere Regering forstaaer at vurdere, hvilke Vanskeligheder der der vil komme. Jeg tror derfor ikke, det ærede Medlem kan trøste sig med det.

Det ærede Medlem mente, at det var min Hensigt lempeligt at fjerne Forslagene fra den tidligere Regerings Side. Aldeles ikke. Jeg har Gang paa Gang baade her og i Udvalget gjort opmærksom paa, at disse Forslag staar vi ved, og paa Grundlag af disse Forslag er vi villige til at forhandle ogsaa nu. Der er ikke Tale om at fjerne dem.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard gjorde en Bemærkning om Valgets Afgørelse. Der laa noget af en Misforstaaelse i, hvad han sagde om, at jeg skulde benægte, at Valutaspørgsmaalet skulde have haft Indflydelse paa Valgets Udfald. Jeg tror ikke, jeg har benægtet noget saadant. Jeg mener, at Valutaspørgsmaalets Indblanding i Valget havde sin Indflydelse paa Valgets Udfald. Det, jeg har benægtet, er, at Valget har givet et klart og tydeligt Svar paa det Spørgsmaal: Skal vi importregulere, eller skal vi gaa andre Veje? Naar det ærede Medlem udtalte sig mod